

وزیر جهاد کشاورزی تصریح کرد:

تعرفه نامناسب و دامپینگ به سقوط تولید شکر منجر شد

در سال ۸۵ اشاره کرد و گفت: در این سال واردات ۲/۵ میلیون تن شکر باعث شده است تا تولید شش میلیون تنی چغندر قند در سال ۸۴ در سال ۸۷ به ۲ میلیون تن و اکنون با گذشت سالها به ۴ میلیون تن رسیده است.

سیاست های دولت باید به گونه ای باشد تا تولید محصولات کشاورزی را تحت تأثیر قرار ندهد. وزیر جهاد کشاورزی با تأکید به تولیدکنندگان درخصوص افزایش بهره وری گفت: خشکسالی و کمبود آب نباید مانع از تولید و افزایش بهره وری کشاورزان شود. کشاورزان باید در نظر بگیرند که آب موجودی کشور سالانه ۲۳۰ تا ۲۴۰ میلی متر است و برنامه های خود را متناسب با آن تنظیم کنند.

وزیر جهاد کشاورزی گفت: مشکل ها باید خودشان واردات نهاده ها را انجام دهند و اگر سودی هم از این طریق به دست می آید نصیب مجموعه تولید شود. مشکل ها باید شرکت واردات نهاده ها تأسیس کنند و خودشان اقدام به واردات انواع نهاده ها از قبیل ادوات کشاورزی، بذر، کود و سم بکنند.

در صفحه ۲

درباره تعامل تجارت خارجی و تولید داخلی و همچنین نرخ تعرفه واردات و دامپینگ خارجی ها مطرح کرد که می خوانید:

وی گفته است: تولیدکنندگان در هر شرایطی اقدام به تولید می کنند اما محصول خارجی که با حمایت های بیش از اندازه از سوی کشور تولیدکننده انجام می شود رقابت پذیری محصول داخلی را از بین می برد و در این موقع دولت باید تعرفه مناسبی تعریف کند.

وزیر جهاد کشاورزی به مسئله دامپینگ شکر

مهندس محمود حجتی برای دومین بار پس از سال ۱۳۷۶ است که عالی ترین مقام اجرایی بخش کشاورزی می شود. وی که پیش از این در دولت دوم سیدمحمد خاتمی عهده دار سیاستگذاری کشاورزی ایران بود با ریز و درشت این فعالیت آشنایی کافی دارد و می داند که چگونه یک سیاست غلط می تواند یک فعالیت را به مرز نابودی بکشاند.

محمود حجتی در کنگره سراسری خانه کشاورز و همچنین در دیدار با هیات ریسه اتاق بازرگانی ایران نکات بسیار بااهمیتی را به ویژه

می توانیم بازار را تنظیم کنیم

بهمن دانایی

حجت الاسلام والمسلمین حسن روحانی، رئیس دولت ایران در جریان مبارزات انتخاباتی، چندین بار با صراحت از تصمیم مشارکت بخش غیردولتی به ویژه تشکل های صنعتی و اقتصادی در اداره اقتصاد کشور سخن گفت. رئیس جمهور ایران همچنین در روزهای بلافاصله پس از شروع کار دولت از تشکل های صنعتی و اقتصادی خواست که به دولت مدد رسانده و تجربه و دانش خود را در اختیار دولت قرار دهند.

این اراده دولت یازدهم می تواند بستری مناسبی برای اجرای بخشی از مواد قانون برنامه پنجم که به دلیل نگاه ویژه دو دولت قبل معطل مانده بود را فراهم کند. یکی از این مواد قانون برنامه پنجم (ماده ۱۰۲) فراهم کردن امکان تشکل های تخصصی برای تنظیم بازار محصول مرتبط با فعالیت تشکل هاست. به طور مثال انجمن صنفی کارخانه های قند و شکر مطابق قانون برنامه پنجم می تواند عهده دار سیاست تنظیم بازار این محصول باشد. تجربه سال های اخیر نشان داده است که انجمن های تخصصی به دلیل حضور در متن فعالیت های مرتبط با عنوان خود راه های بهبود مستمر فضای کار را بهتر از کارشناسان دولتی می شناسند. کارشناسان دولتی با وجود اینکه تلاش می کنند تحلیل دقیقی از وضعیت هر فعالیت داشته باشند اما به دلیل دور بودن از متن کار و فقدان علاقه و مالکیت، توانایی ارائه راه حل های جامع و مانع را ندارند. انجمن صنفی کارخانه های قند و شکر ایران که دارای سابقه ای ۵۰ ساله است و گروهی از مدیران و متخصصان صنعت در آن عضویت دارند آمادگی خود را برای تنظیم بازار قند و شکر به گونه ای که مصرف کنندگان و تولیدکنندگان از شرایط استفاده ببرند را اعلام می کند اما چند شرط برای اینکه کارها به درستی انجام شود باید محقق شود که در زیر به آن ها اشاره می شود:

الف) واقعیت این است که در ۸ سال گذشته، دولت های نهم و دهم به دلیل گوناگون که جای یادآوری همه آن ها در این نوشته نیست سیاست های باثبات و استوار و مبتنی بر اصول کارشناسانه را پیگیری نمی کردند.

دولت های گذشته بیش و پیش از هر چیز در هر رویدادی منافع دولت را بر منافع بنگاه ها و خانواده ها ترجیح می دادند و به همین دلیل بر روی تصمیم های اتخاذ شده نمی ایستادند. تناقض در سیاست های گوناگون که پی در پی گرفته می شد کار را بر فعالان اقتصادی سخت کرده بود. صدور ۵۰ بخشنامه در کمتر از ۶ ماه موجی از بی ثباتی ایجاد کرده بود که تعادل را در کسب و کارها بهم می زد. اگر قرار است انجمن ها و کانون های صنفی و صنعتی در تنظیم بازار مسئولیت کامل داشته باشند دولت باید استراتژی های خود را شفاف و بهنگام کرده و از رویکرد انفعالی اجتناب کند.

در صفحه ۲

۱۰ قلم عمده وارداتی به کشور اعلام شد

گمرک ایران ۱۰ قلم عمده وارداتی کشور در ۷ ماهه نخست سال جاری را اعلام کرد که براساس آن میزان واردات برنج در مدت زمان مذکور یک میلیارد و ۴۶۴ میلیون دلار و دانه گندم نیز ۶۵۵ میلیون دلار بوده است.

گمرک ایران ۱۰ قلم عمده وارداتی کشور در هفت ماهه ابتدای سال جاری را اعلام کرد. در گزارش گمرک آمده است: در مدت یاد شده، اقلام عمده وارداتی به ترتیب شامل برنج به ارزش یک میلیارد و ۴۶۴ میلیون دلار، کنجاله و سایر آخال های جامد از سویا به ارزش ۹۱۷ میلیون دلار و دانه گندم سخت به ارزش ۶۵۵ میلیون دلار بوده است.

براساس این گزارش، دانه ذرت دامی، وسایل نقلیه با موتور پیستونی درون سوز با

در صفحات دیگر

واردات شکر در بدترین شرایط ارزی ادامه دارد

ارزآوری ۲۰ میلیارد دلاری صادرات کشاورزی

دلایل پایین بودن سرمایه گذاری در کشاورزی ایران

لزوم حمایت از تولید شکر به جای واردات

آنکه می گفت «از بین برود» بر کنار شد

وزیر جهاد کشاورزی تصریح کرد:

تعرفه نامناسب و دامپینگ به سقوط تولید شکر منجر شد

از صفحه اول

حجتی افزود: در صورتی که چنین کاری انجام شود، شباهت دلالی نیز از بین رفته و تولیدکنندگان از سود آن منتفع می‌شوند.

کشاورزان بیمه تأمین اجتماعی می‌شوند

وزیر جهاد کشاورزی همچنین در خصوص بیمه تأمین اجتماعی کشاورزان گفت: این کار در حوزه وزارت جهاد کشاورزی نیست، اما با وزیر کار و امور اجتماعی مطرح شده و قول مساعد داده‌اند و پیگیری می‌کنیم تا همه کشاورزان بیمه شوند.

حجتی در ادامه به شرایط اقتصاد کشور و ارتباط آن به تولیدکنندگان پرداخت و گفت: بسیاری از مشکلات تولیدکنندگان ناشی از شرایط اقتصادی است که به تولیدکنندگان تحمیل می‌شود. وی افزود: هزینه تورم، کارگری و مسائل دیگر به دلیل شرایط اقتصادی به کشاورزان تحمیل شده است و دولت باید

سیاست‌های مناسبی برای خنثی کردن آنها داشته باشد.

ضرورت

حذف رانتهای کشاورزی

وزیر جهاد کشاورزی بر ضرورت حذف رانتهای موجود در بخش کشاورزی تأکید و اعلام کرد: باید اقتصاد کشاورزی را آزاد کنیم و دخالت‌های دولت را کاهش دهیم. محمود حجتی در دیدار با اعضای هیأت‌رئیس اتاق ایران با استقبال از اعلام آمادگی اتاق برای همکاری در حل معضلات حوزه کشاورزی اظهار کرد: راه‌اندازی زیر کمیته‌های مشترک می‌تواند در راستای حل معضلات کشاورزی تأثیرگذار باشد. امروز بحث‌های مختلفی از جمله امنیت غذایی، خودکفایی، آب مجازی، افزایش جمعیت و غیره در این بخش وجود دارد که باید سیاست‌های مورد نظر برای ارتقا با همه این شاخص را جمعی دید و با یکدیگر تلفیق

کرد. وی با اشاره به اینکه باید برای حل مشکلات از همه ظرفیت‌های موجود استفاده کنیم، گفت: مشکل اصلی کشور بعد از تولید کرد پیدا می‌کند. باید اقتصاد کشاورزی را آزاد کنیم و دخالت‌های دولت را کاهش دهیم. از طرف دیگر ضروری است رانتهای موجود در این حوزه را حذف کنیم. تعیین قیمت نباید به تولید کشور صدمه بزند. بخش خصوصی می‌تواند با راه‌اندازی کشت و صنعت‌های کوچک اثرات مثبت در این زمینه بگذارد.

حجتی، سیستم تعرفه‌گذاری برای واردات محصولاتی چون برنج و شکر را مورد توجه قرار داد و اعلام کرد: باید تعرفه واردات این محصولات که جزو کالاهای اساسی هستند به گونه‌ای تعیین شود که به تولید داخل آسیب نزند. باید در کنار تولید نیشکر، تولید چغندر قند را هم مورد توجه قرار دهیم.

عبدالمهدی بخشنده، معاون برنامه‌ریزی و اقتصادی وزارت جهاد کشاورزی نیز با انتقاد از تصمیمات غیرعلمی و غیراقتصادی در این حوزه تصریح کرد: قانون تمرکز وظایف بخش کشاورزی که بهمن سال گذشته تصویب شد، وظایف و مشکلات را افزایش می‌دهد؛ بنابراین لازم است که اجرای این قانون را با فزندی جلو ببریم. اجرای طرح باید به تدریج صورت بگیرد و در این بین پس از مطالعه دقیق تصمیم بگیریم که مسؤلیت هر حوزه برعهده کدام ارگان گذاشته شود. برای مثال مشخص کنیم که متولی صنایع تبدیلی و تکمیلی چه نهادی است؟

همچنین غلامحسین شافعی - نایب‌رئیس اول اتاق ایران - با اشاره به وضعیت کشاورزی و آب در بخش‌های مختلف کشور و شرایط کاری کشاورزان در مناطق روستایی تصریح کرد: بخش کشاورزی به توجه ویژه دولت نیاز دارد. اتاق ایران توانست در این راستا قدم بردارد و با افزودن نام کشاورزی به آخر نام اتاق، مسؤلیت جدیدی برای اتاق‌های سراسر کشور تعریف کند. در ادامه نیز محسن جلال‌پور، نایب‌رئیس اتاق ایران وضعیت کشاورزی ایران در دولت‌های نهم و دهم را مورد بررسی قرار داد. در این حوزه مشکلات فراوانی وجود دارد البته با توجه به تجربه و تخصص وزیر جهاد کشاورزی و معاونان و مشاوران، امیدوارم تا حدی از این معضلات کاهش پیدا کند.

علاء میرمحمدصادقی - نایب‌رئیس اتاق ایران - نیز با اعلام آمادگی بخش خصوصی و به‌ویژه اتاق برای تلاش در حل مشکلات حوزه آب و کشاورزی گفت: در حال حاضر ۱۵ هزار عضو به‌طور مستقیم و غیرمستقیم در بخش کشاورزی فعالیت می‌کنند. می‌توانیم با توجه به این پتانسیل، کمیته مشترکی تأسیس کرده و زمینه برای حل مورد به مورد مشکلات موجود را فراهم کنیم.

می‌توانیم بازار را تنظیم کنیم

از صفحه اول

دولت‌های ایران از دهه‌های گذشته تا امروز به دلیل اینکه مالکیت بخش عمده‌ای از بنگاه‌های تولید کالاهای عمومی و حتی کالاهای خصوصی را در اختیار داشته و دارند در تصدی‌گری فعالیت‌ها وارد شده و در همه امور از تولید، توزیع، قیمت‌گذاری و... دخالت می‌کرده و این کار ادامه دارد.

اگر قرار باشد ماده قانونی که وظیفه تنظیم بازار را برعهده تشکلهای تخصصی قرار می‌دهد اجرایی شود، دولت باید وظایف تصدی‌گری را رها کرده و به امور حاکمیتی بپردازد. کانون‌ها و نهادهای تخصصی نمی‌توانند در شرایطی که دولت در همه امور دخالت می‌کند، اعتبارش را به میان آورده و خدای ناکرده از دست بدهد.

(ج) یکی از گرفتاری‌های بخش خصوصی

به‌ویژه برخی کالاهای کشاورزی در سال‌های گذشته این بود که دولت بدون توجه به اینکه تولید داخلی باید در اولویت باشد و واردات در صورت ضرورت انجام شود، واردات را بر تولید داخلی ترجیح می‌داد. درآمدهای افسانه‌ای که نصیب دولت‌های نهم و دهم شد و در تاریخ ایران بی‌سابقه بود، مسؤلان را به سمتی سوق داد که واردات سالانه ۶۰ میلیارد دلاری به‌طور متوسط را سامان دادند و به‌ویژه با واردات انبوه شکر، بازار را به نفع واردکننده شکل دادند. انجمن صنفی کارخانجات قند و شکر با این شرط که دولت واردات را در حد ضرورت و مطابق با قانون‌های موجود سامان دهد می‌تواند تضمین کند که بازار شکر در حالت تعادل باشد.

(د) بخش خصوصی می‌داند که دولت نهادی برای اداره کل جامعه است و وظایف به‌ویژه برخی کالاهای کشاورزی در سال‌های گذشته این بود که دولت بدون توجه به اینکه تولید داخلی باید در اولویت باشد و واردات در صورت ضرورت انجام شود، واردات را بر تولید داخلی ترجیح می‌داد. درآمدهای افسانه‌ای که نصیب دولت‌های نهم و دهم شد و در تاریخ ایران بی‌سابقه بود، مسؤلان را به سمتی سوق داد که واردات سالانه ۶۰ میلیارد دلاری به‌طور متوسط را سامان دادند و به‌ویژه با واردات انبوه شکر، بازار را به نفع واردکننده شکل دادند. انجمن صنفی کارخانجات قند و شکر با این شرط که دولت واردات را در حد ضرورت و مطابق با قانون‌های موجود سامان دهد می‌تواند تضمین کند که بازار شکر در حالت تعادل باشد.

(د) بخش خصوصی می‌داند که دولت نهادی برای اداره کل جامعه است و وظایف

یادداشت

نهال امید را شاداب نگه داریم

دگرگونی در مدیران اداره‌کننده قوه مجریه به‌ویژه اگر با آگاهی‌های شهروندان باشد همواره مایه امیدواری بوده و نیرویی پیش برنده است. چنین رویدادی ۲۴ خردادماه امسال در ایران رخ داد و شهروندان ایرانی به این نتیجه رسیدند که برای امیدواری بیشتر به آینده کسب و کار و سرزمین و هم‌نوعان خود به حسن روحانی رأی دهند. چند حرکت مناسب و امیدآفرین از سوی دولت یازدهم به‌ویژه در حوزه سیاست خارجی در ۱۰۰ روز سپری شده همان موج امیدوارکننده‌ای بود که پهنه سرزمین و مردم ایران را درنوردید و شوق و امید ایجاد کرد. در هفته‌های گذشته دولت جدید از یک طرف با ارائه آمار و اطلاعات و نوعی حساب‌خواهی از دولت‌های قبلی وضعیت را ترسیم کرد و از طرف دیگر با نشان دادن حسن نیت خود در مناسبات جهان، تلاش کرد امیدواری و اعتماد شهروندان را با عمل صحیح پیوند زند تا از بن بست و گرفتاری‌های اقتصادی عبور کنیم. اکنون در شرایطی قرار داریم که آینده کسب و کار شهروندان و اقتصاد کلان تا اندازه قابل توجهی به مسائل خارجی گره خورده است و بیم آن می‌رود که باز نشدن گره‌های خارجی شرایط داخلی را بدتر کند. بدترین اتفاقی که می‌تواند بیفتد پژمرده شدن نهال امید است که در دل مردم جوان‌زده و موجی از خوش بینی و حرکت آفریده است. سیاست‌ورزان ایرانی در سطوح گوناگون به‌ویژه منتقدان دولت توجه داشته باشند که اگر شوق و شغف و شادابی پدیدار شده در هفته‌های اخیر مایه‌آزایی در سیاست خارجی و به تبع آن حل مسائل معیشتی و شغلی مردم نداشته باشد و دولت در چاله‌هایی بیفتد که برایش کنده شده یا قرار است حفر شود، کارها چنان گره خواهد خورد که هیچ نیرویی توانایی باز کردن آن را ندارد. مردان دولت یازدهم توجه داشته باشند که پس از گزارش صد روزه‌ای که ارائه خواهند کرد، باید کاری کنند و گره‌ها را باز کرده و به شهروندان گزارش امیدوارکننده از فعالیت‌ها بدهند تا نهال امید در دل‌ها پژمرده نشود.

محمدصادق جنان صفت
منبع: روزنامه اعتماد

واردات شکر در بدترین شرایط ارزی ادامه دارد

سال‌های با درآمد افسانه‌ای نفت لقب گرفته‌اند است. آمارهای در دسترس نشان می‌دهد از ۱۳۸۴ تا امروز ۵/۳ میلیارد دلار به واردات شکر اختصاص یافته است. بیشترین رقم واردات به لحاظ وزن مربوط به سال ۱۳۸۵ با ۲۵۲۷ هزار تن و بیشترین مقدار واردات به لحاظ ارزش به سال ۱۳۹۱ با یک میلیارد و ۷۲ میلیون دلار است. در حالی که

کمبود جدی ارز که حتی خرید و انتقال داروهای اساسی را با تنگنا مواجه کرده است نیز حریف واردات شکر نمی‌شود. در ماه‌های گذشته ۷۳۲ هزار تن شکر به ارزش ۴۰۳ میلیون دلار به بازار داخل عرضه شده است. این میزان واردات در شرایط سخت ارزی بیشتر از کل واردات شکر در سال ۱۳۸۴ و نزدیک به ۱۳۸۶ (۸۲۲ هزار تن) است که

نگاه

تا همین جا هم متشکریم

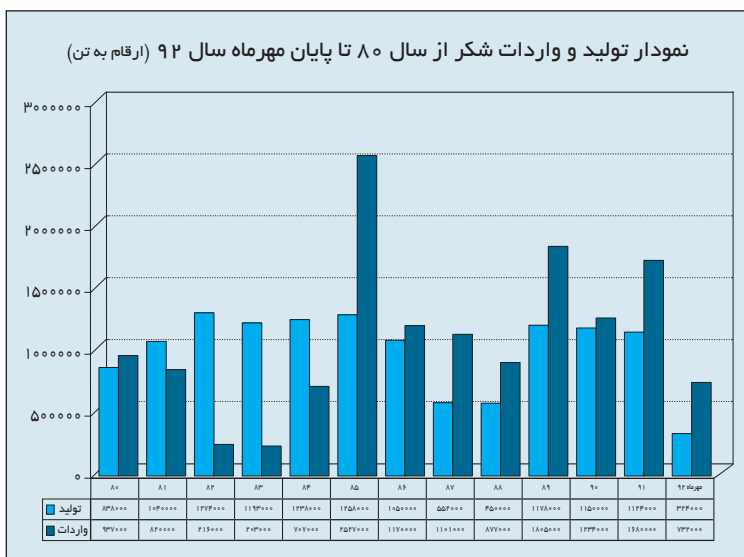
دولت ایران در مقام مقایسه با شمار قابل اعتنایی از دولت‌های جهان، یک دولت بسیار پر قدرت به حساب می‌آید. دولت‌های ایران مطابق قانون اساسی و همچنین عرف جامعه و باتوجه به میزان ثروت و درآمدی که دارد می‌تواند در سرنوشت هر فرد ایرانی و هر کسب و کاری اثرات فوق‌العاده‌ای داشته باشد. وزیران در کابینه‌ها باتوجه به وظایف ذاتی وزارتخانه‌هایشان و همچنین باتوجه به نگاه‌شان به امور در هر بخش از فعالیت‌ها بسیار مؤثرند.

وزیر جهاد کشاورزی از جمله وزیران بسیار بااهمیت در میان اعضای کابینه است که وظیفه‌اش نظارت و سازماندهی امور تولیدی غذای مردم است و همچنین وظیفه حمایت از کشاورزان و امنیت غذایی را برعهده دارد.

حمایت از تولیدات کشاورزی و تبدیلی داخلی در برابر تولیدکنندگان خارجی از دیگر وظایف وزیر جهاد کشاورزی است که متأسفانه در دولت‌های نهم و دهم به مرور رنگ باخت. اکنون در دولت یازدهم شاهد سخنان صریح، روشن و استوار وزیر جهاد کشاورزی هستیم که می‌گوید باید در برابر دامپینگ شکر از طرف خارجی‌ها ایستادگی کرد و باید تعرفه‌ها به اندازه‌ای باشد که از تولید داخل حمایت کند.

این سخنان امیدوارکننده وزیر محترم جهاد کشاورزی می‌تواند بارقه‌های حرکت‌های آگاهانه صنعت و کشاورزی را در دل‌ها روشن کند. فعالان صنعت قند و شکر تا همین جای کار از وزیر کارآمد و کار آزموده جهاد کشاورزی ممنون هستند که مطابق با قانون می‌خواهد از تولید داخلی حمایت کند.

امیدواری فعالان صنعت قند و شکر می‌تواند افزایش یابد به شرطی که همکاران وزیر جهاد کشاورزی در سازمان‌های متبوعه و همچنین شرکت‌های سایر وزارتخانه‌ها با این تصمیم وزیر جهاد در حمایت از تولید داخلی در عمل همکاری کنند.

منبع: گمرک جمهوری اسلامی ایران

جدول ۱: آمار واردات شکر از سال ۱۳۸۰ تا پایان مهرماه سال ۱۳۹۲ به تفکیک واردات دولتی و خصوصی

سال	واردات بخش خصوصی	واردات بخش دولتی	جمع واردات
۱۳۸۰	۰	۹۳۷	۹۳۷
۱۳۸۱	۰	۸۲۰	۸۲۰
۱۳۸۲	۵۶	۱۶۰	۲۱۶
۱۳۸۳	۴۲	۱۶۱	۲۰۳
۱۳۸۴	۸۰	۶۲۷	۷۰۷
۱۳۸۵	۱۴۸۵	۱۰۴۲	۲۵۲۷
۱۳۸۶	۹۶۲	۲۰۸	۱۱۷۰
۱۳۸۷	۱۱۰۱	۰	۱۱۰۱
۱۳۸۸	۸۷۷	۰	۸۷۷
۱۳۸۹	۱۸۰۵	۰	۱۸۰۵
۱۳۹۰	۱۲۳۴	۰	۱۲۳۴
۱۳۹۱	۱۱۷۵	۵۰۵	۱۶۸۰
۱۳۹۲ (مهرماه)	۴۴۸	۲۸۴	۷۳۲

منبع: گمرک جمهوری اسلامی ایران

جدول ۲: واردات شکر از سال ۸۴ تا پایان مهرماه سال ۹۲ به تفکیک شکر خام و سفید (ارقام به هزار تن)

سال	سفید	بها (دلار)	خام	بها (دلار)	جمع واردات	بها جمع واردات (دلار)
۱۳۸۴	۷۸	۲۰,۱۲۴,۰۰۰	۶۲۹	۱۷۷,۲۵۶,۰۰۰	۷۰۷	۱۹۷,۳۸۰,۰۰۰
۱۳۸۵	۶۳۷	۲۹۱,۲۷۱,۹۱۰	۱,۸۹۰	۷۲۶,۱۸۲,۵۵۹	۲,۵۲۷	۱,۰۱۷,۴۵۴,۴۶۹
۱۳۸۶	۳۴۸	۱۳۲,۲۰۹,۳۴۴	۸۲۲	۲۷۴,۴۶۱,۳۶۷	۱۱۷۰	۴۰۷,۷۷۰,۷۱۰
۱۳۸۷	۱۰۳	۳۷,۲۱۳,۳۳۲	۹۹۸	۲۸۷,۸۰۰,۰۱۳	۱۱۰۱	۳۲۵,۰۱۳,۳۴۵
۱۳۸۸	۲۷	۸,۸۱۹,۹۰۶	۸۵۰	۳۱۵,۸۲۶,۱۱۴	۸۷۷	۳۲۴,۶۴۶,۰۲۰
۱۳۸۹	۰	۰	۱۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷	۱۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷
۱۳۹۰	۶	۳,۷۹۹,۵۱۰	۱۲۲۸	۷۵۲,۱۰۵,۳۳۴	۱۲۳۴	۷۵۵,۹۰۴,۸۴۴
۱۳۹۱	۰	۰	۱۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸	۱۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸
۱۳۹۲	۰	۰	۷۳۲	۴۰۳,۲۶۲,۳۹۳	۷۳۲	۴۰۳,۲۶۲,۳۹۳
جمع	۱۱۹۹	۴۹۴,۵۳۸,۰۰۲	۱۰,۶۳۴	۴,۷۱۳,۸۲۷,۷۹۵	۱۱۸۳۳	۵,۲۰۸,۳۶۵,۷۹۶

منبع: گمرک جمهوری اسلامی ایران

جدول ۳: واردات شکر خام بصورت ماهیانه از سال ۱۳۸۵ تا سال ۱۳۹۲

ردیف	سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۱	۱۳۸۵	۱۵۴	۹۴	۱۱۱	۲۰۵	۳۰۷	۱۹۲	۱۸۷	۲۲۳	۱۹۴	۲۹۸	۲۴۰	۲۷۶	۲۴۸۱
	جمع هرماه + ماه‌های قبل	۱۵۴	۲۴۸	۳۵۹	۵۶۴	۸۷۱	۱۰۶۳	۱۲۵۰	۱۴۷۳	۱۶۶۸	۱۹۶۵	۲۲۰۵	۲۴۸۱	۲۴۸۱
۲	۱۳۸۶	۲۳۶	۲۲۸	۱۱۲	۵۴	۱۱۱	۱۳۳	۶۱	۵۵	۶۵	۲۷	۵۰	۳۸	۱۱۷۰
	جمع هرماه + ماه‌های قبل	۲۳۶	۴۶۴	۵۷۶	۶۳۰	۷۴۱	۸۷۴	۹۳۵	۹۹۰	۱۰۵۵	۱۰۸۲	۱۱۳۲	۱۱۷۰	۱۱۷۰
۳	۱۳۸۷	۲۸	۲۹	۸۸	۸۹	۱۴۹	۱۷۳	۲۴	۶۸	۶۵	۱۲۶	۱۶۹	۹۳	۱۱۰۱
	جمع هرماه + ماه‌های قبل	۲۸	۵۷	۱۴۵	۲۳۴	۳۸۳	۵۵۶	۵۸۰	۶۴۸	۷۱۳	۸۳۹	۱۰۰۸	۱۱۰۱	۱۱۰۱
۴	۱۳۸۸	۱۱۹	۱۰۸	۵۷	۶۴	۴۲	۳۳	۹۴	۴۶	۴۵	۷۴	۱۲۲	۷۳	۸۷۷
	جمع هرماه + ماه‌های قبل	۱۱۹	۲۲۷	۲۸۴	۳۴۸	۳۹۰	۴۲۳	۵۱۷	۵۶۳	۶۰۸	۶۸۲	۸۰۴	۸۷۷	۸۷۷
۵	۱۳۸۹	۶۹	۱۰۷	۱۴۲	۲۳۴	۳۱۲	۳۳۰	۱۶۱	۱۱۲	۸۰	۶۳	۷۳	۱۳۲	۱۸۰۵
	جمع هرماه + ماه‌های قبل	۶۹	۱۷۶	۳۰۸	۵۴۲	۸۵۴	۱۱۸۴	۱۳۴۵	۱۴۵۷	۱۵۳۷	۱۶۰۰	۱۶۷۳	۱۸۰۵	۱۸۰۵
۶	۱۳۹۰	۰	۲۴	۱۲	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۳۱	۱۸	۱۷	۱۸۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
	جمع هرماه + ماه‌های قبل	۰	۲۴	۳۶	۱۰۴	۴۰۵	۷۸۹	۸۲۰	۸۳۸	۸۵۵	۱۰۳۶	۱۱۷۸	۱۲۳۴	۱۲۳۴
۷	۱۳۹۱	۵۰	۶۹	۱۲۱	۵۵	۱۵۴	۱۹۶	۱۹۰	۳۷	۲۲۸	۱۵۱	۳۰۷	۱۲۳	۱۶۸۱
	جمع هرماه + ماه‌های قبل	۵۰	۱۱۹	۲۴۰	۲۹۵	۴۴۹	۶۴۵	۸۳۵	۸۷۲	۱۱۰۰	۱۲۵۱	۱۵۵۸	۱۶۸۱	۱۶۸۱
۸	۱۳۹۲	۸۸	۱۵	۸۸	۱۱۴	۶۱	۱۵۹	۲۰۷						
	جمع هرماه + ماه‌های قبل	۸۸	۱۰۳	۱۹۱	۳۰۵	۳۶۶	۵۲۵	۷۳۲						

کسری ۴ برابری تراز تجاری کشاورزی کشورهای در حال توسعه

تجارت کشاورزی آنها به سرعت بیشتر می شود و تا سال ۲۰۳۰ شاید چهار برابر شود.

سیاستگذاریها و نیروهای بازار دو عامل مهم در شکل گیری تحولات یادشده بوده است. درباره سیاستها می توان گفت که موانع تجاری و سیاستهای حمایتی کشورهای توسعه یافته (عمدتاً کشورهای عضو OECD) از تولید داخلی باعث مهار رشد صادرات کشاورزی از کشورهای در حال توسعه شده است. این دخالتها هزینه های زیادی را تحمیل می کند و به شدت موجب ناکارآمدی می شود.

در کشورهایی که این سیاستها را به کار می بندند، تحمیل قیمتها به مصرف کنندگان و در سایر کشورها محروم ماندن از بازارهای صادراتی در اثر رقابت ناعادلانه، از پی آمدهای اینگونه سیاستهای حمایتی به شمار می آید.

چنین سیاستهایی قیمت کالاهای کشاورزی را پایین نگه می دارند و به ویژه در کشورهای در حال توسعه که نمی توانند به آن اندازه از زارعان و کشاورزان خود حمایت کنند، راه توسعه کشاورزی را می بندند.

اصلاحات تجاری در کشورهای توسعه یافته باعث کاهش موانع تجارت، یکپارچه تر شدن اقتصاد جهان، ارتقای بهره وری و افزایش درآمدها شده است و در آینده بهتر هم خواهد شد.

در این میان همه کشورها یا همه گروهها برنده نبوده اند، اما آثار منفی با اجرای برخی سیاستهای بین المللی و ملی قابل پیشگیری است. بنابراین باید سیاستهای مشخصی به اجرا در آید، تا سهم بیشتری از منافع تجارت به کشورهای در حال توسعه سرازیر شود.

کشورهای توسعه یافته با اجرای سیاست حمایتی و اصلاح ساختاری، راه صادرات را بر کشورهای در حال توسعه بسته اند که تا ۱۸ سال دیگر کسری تراز تجاری محصولات کشاورزی این کشورها ۴ برابر می شود.

بسیاری افراد تجارت آزاد را راه صلح و ترقی می دانند. در کشورهای در حال توسعه، به ویژه در کشورهایی که اقتصاد عقب مانده دارند، تجارت آزادتر کشاورزی می تواند، درآمدها را افزایش دهد، ارزش خارجی بیاورد و زمینه ساز توسعه کل اقتصاد شود.

در این میان اجرای سیاستهایی با هدف بستن راه تجارت محصولات کشورهای در حال توسعه و نیز سرازیر شدن تولیداتشان به این کشورها مانع از بر هم خوردن این فرض می شود.

الگوهای تجارت در کشورهای در حال توسعه در چهل سال گذشته دستخوش تحولات سریع شده است: براساس این گزارش، صادرات کشاورزی در مقایسه با سایر بخشها آهسته تر رشد کرده است و سهم آن در کل صادرات از حدود ۵۰ درصد در دهه ۱۹۶۰ به حدود ۶ درصد در سال ۲۰۰۰ رسیده است.

مازاد تجارت کشاورزی کشورهای در حال توسعه از بین رفته است و پیش بینی سال ۲۰۳۰ نشان می دهد که مجموعه این کشورها واردکننده خالص محصولات کشاورزی (به ویژه محصولات متعلق به مناطق معتدل) خواهند بود. مجموعه کشورهای کمتر توسعه یافته نیز قبلاً در اواسط دهه ۱۹۸۰ به واردکننده ویژه محصولات کشاورزی تبدیل شدند. کسری

فانو اعلام کرد

افزایش قیمت های جهانی غذا

جدیدترین گزارش سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فانو) افزایش قیمت های جهانی غذا در اکتبر را پس از کاهش طی پنج ماه گذشته نشان داد. شاخص قیمت فانو که تغییرات قیمت ماهانه سبزی از غلات، دانه های روغنی، لبنیات، گوشت و شکر را بررسی می کند، در اکتبر ۱/۳ درصد نسبت به سپتامبر افزایش یافت و به ۲۰۵/۸ واحد رسید اما این شاخص همچنان ۵/۳ درصد کمتر از سطح مشاهده شده در اکتبر سال ۲۰۱۲ است. دلیل عمده این افزایش، نوسان قیمت های شکر به دلیل تردید در مورد مازاد تولید پیش بینی شده برای فصل زراعی ۲۰۱۴-۲۰۱۳ بود. شاخص قیمت شکر به دلیل شرایط آب و هوایی نامساعد در برزیل که بزرگترین تولیدکننده و صادرکننده شکر در جهان است، برای سومین ماه پیاپی افزایش یافت و به ۲۶۵ واحد در اکتبر رسید. آتش سوزی در بندر سانتوس برزیل که نابودی یک انبار بزرگ شکر را به دنبال داشت نیز این افزایش قیمت را تشدید کرد. شاخص قیمت غلات فانو نیز به ۱۹۷ واحد در اکتبر رسید که یک درصد بالاتر از سپتامبر بود اما همچنان ۲۲ درصد نسبت به مدت مشابه سال گذشته کمتر است. شاخص قیمت روغن و چربی ها نیز با دو درصد افزایش نسبت به سپتامبر، به ۱۸۸ واحد در اکتبر رسید. قیمت های روغن کرما به دلیل تولید کمتر از حد مطلوب در آسیای جنوب شرقی و تقاضای بالا برای واردات، بیش از پنج درصد افزایش یافت و به بالاترین سطح در ۱۳ ماه گذشته رسید. در عوض قیمت های روغن سویا پایین تر از رکورد ثبت شده در اکتبر سال ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ قرار داشت که به دلیل بهبود دورنمای تولید سویا در فصل زراعی ۲۰۱۴-۲۰۱۳ بود. براساس گزارش رویترز، جدیدترین آمار فانو نشان می دهد نوسان قیمت های جهانی غذا کمتر شده و افزایش قیمت ها در ماه های پیش رو ادامه خواهد داشت.

تهدید تولید شکر هندی در پی اختلاف قیمت

کارخانه های بزرگ هندی با امتناع از خرید نیشکر از کشاورزان به قیمت تعیین شده از سوی دولت، تردیدها را در مورد تولید شکر در هند افزایش دادند. قیمت ها برای شکر تصفیه شده توسط عوامل بازار تعیین می شود و حدود سه درصد طی سه سال گذشته افزایش داشته اما قیمت های نیشکر که از سوی دولت مناسب کشاورزان تعیین می شوند، ۱۴ درصد طی همین مدت افزایش داشته است. کارخانه های بزرگ تولید شکر حاضر به خرید نیشکر از کشاورزان به قیمت تعیین شده دولتی نبوده و می گویند این قیمت ها به ضررشان تمام می شود. اگر اختلاف بر سر قیمت های نیشکر موجب به تأخیر افتادن تولید شود، به معنی از دست رفتن فرصت های صادراتی بیشتر خواهد بود زیرا کارخانه های هندی نمی توانند تاریخ تحویل دسامبر را برای خریداران خارجی متعهد شوند. کارخانه های هندی در نظر داشتند حدود سه میلیون تن شکر در فصل زراعی ۲۰۱۴-۲۰۱۳ صادر کنند. دولت فدرال هند استدلال می کند که لازم است به کشاورزان برای محصولات اساسی مانند گندم و برنج قیمت حداقلی پرداخت شود تا کشاورزان به کاشت محصولات پرسود دیگر روی بیاورند و امنیت غذایی کشور تضمین شود. همچنین تعیین حداقل قیمت، از درآمدهای کشاورزان در برابر سودجویی خریداران حمایت می کند. در مورد نیشکر نیز دولت قیمت ها را برای حمایت از درآمدهای کشاورزان تعیین کرده است. دولت فدرال سقف حداقل قیمت را براساس برآورد هزینه ها تعیین می کند اما ایالت هایی مانند اوتپرداش اغلب قیمت های بالاتری را تعیین می کنند. براساس گزارش وال استریت ژورنال، کشاورزان با قیمت گذاری بازار برای محصولاتشان مخالف بوده و می گویند نوسانات قیمت شکر ریسک هایی را به ویژه باتوجه به هزینه های کود وارداتی و هزینه های دیگر در پی خواهد داشت.

نتایج فانو نشان می دهد

کشورهای توسعه یافته برنده آزادسازی

که میزان حمایتها بالاست، کاهش شدیدی در قیمتها روی خواهد داد. تولیدکنندگانی که به قیمت جهانی تجارت کنند، سود خواهند برد، اما تولیدکنندگانی که در شرایط حمایت های قیمتی به رقابت می پردازند، زیان خواهند دید.

در بازارهای حمایت شده کشورهای OECD (سازمان توسعه و همکاری اقتصادی) مصرف کنندگان سود خواهند برد، اما اضافه می کند که به دلیل بالا بودن هزینه های توزیع و فرآوری در این کشورها، کاهش قیمت محصولات خام به معنی کاهش قابل ملاحظه قیمت نهایی برای مصرف کننده نیست.

البته در کشورهای در حال توسعه که هزینه های توزیع و فرآوری پایین تر است نیز مصرف کنندگان حتی بیشتر زیان خواهند کرد. آزادسازی تجارت تغییری در نتیجه گیری اصلی این بررسی (مبنی بر اینکه کشورهای در حال توسعه روزبه روز به واردکننده خالص کالاهای کشاورزی تبدیل خواهد شد) ایجاد نخواهد کرد و فقط می تواند اندکی باعث آهسته تر شدن این روند شود.

در کشورهای صنعتی (که کشاورزی از بیشترین حمایتها برخوردار است) و نیز صادرکنندگان در کشورهای توسعه یافته می شود اما در مقابل، مصرف کنندگان شهری و روستاییان خوش نشین در کشورهای در حال توسعه مجبور خواهند بود مایحتاج غذایی خود (به ویژه غله، شیر، گوشت و شکر) را به بهای بیشتری بخرند. آزادسازی کامل تجارت جهانی، موجب افزایش درآمد جهانی به میزان ۱۶۵ میلیارد دلار در سال خواهد شد و بیشترین سهم از این افزایش در اثر اصلاحات در کشورهای توسعه یافته به وجود می آید، اما بیش از ۱۲۱ میلیارد دلار آن در همین کشورها هم باقی خواهد ماند. کشورهای در حال توسعه نیز سود حدود ۳۱ میلیارد دلاری خواهند برد، البته اگر آنها نیز تجارت را آزاد کنند.

حذف تدریجی حمایت های قیمتی و سایر یارانه ها بر مصرف کنندگان و تولیدکنندگان کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه در ۳۰ سال آینده مشخص شد، قیمت های جهانی اندکی افزایش خواهد یافت، اما در کشورهایی

در حالی که برخی از مدیران میانی دولت های نهم و دهم بدون اطلاع کارشناسی از فضای فعالیت در کشاورزی و مطالعات میدانی درباره مزیتها و معایب آزادسازی تجاری محصولات کشاورزی به واردات بی رویه اقدام کرده و شرایط را برای تولید داخل سخت کردند، سازمان خواربار و کشاورزی جهانی (فانو) در مطالعه تازه خود به این نتیجه رسیده است که در شرایط فعلی آزادسازی به نفع کشورهای توسعه یافته خواهد بود. گزارش فانو در این باره را می خوانند:

منافع آزادسازی تجاری محصولات کشاورزی، درآمد جهانی را تا ۱۶۵ میلیارد دلار بالا می برد که سهم کشورهای توسعه یافته ۴ برابر کشورهای در حال توسعه است.

براساس بررسی ها، آزادسازی کامل تجارت محصولات کشاورزی می تواند زمینه ساز پیشرفت های ارزشمند در میزان رفاه باشد، اما در این میان برخی گروهها برنده اند و برخی گروهها بازنده. منافع آزادسازی تجاری، عمدتاً نصیب مصرف کنندگان و مالیات دهندگان

چین به برنامه ذخیره سازی شکر پایان می دهد

یک مقام سازمان برنامه ریزی چین پیش بینی کرد اجرای برنامه ذخیره سازی برنج که ذخایر را به رکورد بالایی رسانده اما موفق به بالا بردن قیمت های داخلی نشده، پایان خواهد یافت.

طبق برآورد شرکت شینهو فیوچرز، این برنامه تقریباً ۳ میلیارد دلار در ۲ سال گذشته برای دولت چین تمام شده است.

به گفته مدیر واحد اقتصاد و بازرگانی کمیسیون ملی اصلاحات و توسعه چین، یارانه مستقیم به تولیدکنندگان نیشکر و چغندر ممکن است تا اکتبر سال ۲۰۱۴ جایگزین این برنامه شود.

اگرچه چین در یک دهه گذشته برای افزایش درآمد ۴۰ میلیون کشاورز، اقدام به خرید محصولات نیشکر و چغندر کرده اما قیمت های محلی ۹/۱ درصد از ژانویه به این سو کاهش یافته است. از سوی دیگر میزان واردات شکر چین به رکورد ۴/۵ میلیون تن در سال ۲۰۱۲-۲۰۱۱ رسید.

طبق برآورد شرکت واندا فیوچرز، ذخایر شکر

چین تا پایان سپتامبر به شش میلیون تن رسید که برابر با حدود نیمی از تولید این کشور در سال گذشته بود. چین آمار ذخایر را منتشر نمی کند.

به گفته جاناتان کینگزمن - بنیانگذار کینگزمن - چین ۲/۵ میلیون تن شکر در سال ۲۰۱۴-۲۰۱۳ وارد خواهد کرد که ۴۳ درصد نسبت به سال پیش کمتر خواهد بود. این کشور ممکن است حداقل ۱/۴ میلیون تن شکر خریداری کند.

بر اساس گزارش بلومبرگ، چین وارداتش را از طریق سهمیه های توافق شده با سازمان جهانی تجارت کنترل می کند و اجازه می دهد سالانه حدود ۱/۹ میلیون تن شکر با تعرفه ۱۵ درصد وارد شود. تعرفه واردات افزون بر این میزان ۵۰ درصد خواهد بود.

وزارت کشاورزی آمریکا برآورد کرده که تقاضای جهانی برای شکر ۲/۳ درصد در سال بازاریابی ۲۰۱۴-۲۰۱۳ افزایش یافته و به ۱۶۷/۳ میلیون تن می رسد و تولید طی این مدت ۰/۲ درصد افزایش یافته و به ۱۷۴/۹ میلیون تن بالغ می شود.

سازمان بین المللی شکر پیش بینی کرد

افزایش مازاد جهانی شکر

سازمان بین المللی شکر باتوجه به افزایش تولید در هند، پیش بینی کرد که مازاد جهانی شکر در فصل زراعی جاری ۵/۱ درصد بیشتر از ارزیابی قبلی خواهد بود. این سازمان مستقر در لندن در گزارشی نوشت: تولید جهانی شکر از اول اکتبر تا ۱۲ ماه آینده به میزان ۴/۷۳ میلیون تن بالاتر از مصرف خواهد بود. در گزارش ماه اوت سازمان بین المللی شکر، میزان مازاد ۴/۵ میلیون تن پیش بینی شده بود. اقتصاددانان سازمان بین المللی شکر پیش بینی کرده اند که تولید شکر در هند به دلیل بارندگی موسمی خوب ۱/۵ میلیون تن افزایش یابد و به ۲۶/۵ میلیون تن برسد. طبق جدیدترین پیش بینی سازمان بین المللی شکر، تولید جهانی ۱۸۱/۵ میلیون تن خواهد بود که بالاتر از ۱۸۰/۸ میلیون تن پیش بینی شده در ماه اوت است اما ۱/۲ درصد کمتر از سال گذشته محسوب می شود. تولید جهانی شکر برای نخستین بار از فصل زراعی ۲۰۰۹-۲۰۰۸ کاهش خواهد یافت. میزان مصرف جهانی نیز ۱۷۶/۷۵ میلیون تن پیش بینی شده که ۰/۲ درصد بالاتر از پیش بینی انجام گرفته در ماه اوت و ۲/۲ درصد بالاتر از سال گذشته خواهد بود. تولید شکر در اتحادیه اروپا ۵/۳ درصد نسبت به پیش بینی ماه اوت کاهش خواهد یافت و به ۱۶/۱۹ میلیون تن می رسد. میزان تولید شکر در تایلند به رکورد ۱۱ میلیون تن می رسد که ۲/۸ درصد بالاتر از گزارش قبلی سازمان بین المللی شکر خواهد بود. طبق برآورد این سازمان، برزیل نیز ۴۱/۱ میلیون تن شکر تولید می کند. براساس گزارش بلومبرگ، مازاد جهانی شکر از رکورد ۱۰/۶ میلیون تن در فصل زراعی ۲۰۱۳-۲۰۱۲ کمتر است و شواهد نشان می دهند روند مازاد تولید در فصل زراعی ۲۰۱۵-۲۰۱۴ پایان خواهد یافت.

ارزآوری ۲۰ میلیارد دلاری صادرات کشاورزی

عباس رجایی رییس کمیسیون کشاورزی مجلس معتقد است: قانون افزایش بهره وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی، قانون انتزاع و برنامه پنجم توسعه در راستای توسعه کشاورزی و ارتقای تولید محصولات وضع شده است که نیاز به اجرای مدیریتی دارد. دیدگاه وی را می خوانید:

شاخص توسعه یافتگی بخش کشاورزی وابسته به ارتقای کیفیت زندگی و معیشت کشاورزان و راه اندازی سیستم الکترونیکی بازار است تا کشاورزان خود بتوانند برای تولید محصولاتشان بازار مناسب پیدا کنند تا سود مناسبی هم نصیب شان شود. زمانی که قیمت جهانی گندم کیلویی ۱۲۰۰ تومان است، چرا باید دولت گندم را کیلویی ۱۰۵۰ تومان از کشاورزان خریداری کند که کشاورز متضرر شود و به ناچار گندم را به بخش خصوصی بفروشد. لازم است به جای این که، برای واردات سرمایه گذاری کنیم این سرمایه گذاری را در بخش کشاورزی انجام دهیم تا کشاورزان با انگیزه بیشتری به امر تولید بپردازند.

معتقدم اگر امسال دولت گندم را به جای کیلویی ۸۰۰ تومان با مبلغ یک هزار تومان خریداری می کرد، به طور حتم بخش عمده گندم تولیدی کشور به دولت فروخته می شد. برخی ادعا دارند آمارهای تولید کشور غیر واقعی است، آیا این بدان معنی است که سال گذشته فقط سه میلیون تن گندم در کشور تولید شده و نیاز به واردات ۹ میلیون تن گندم داشتیم؟ طبق اعلام برخی دستگاه ها، سال گذشته حدود هشت میلیارد دلار واردات کالاهای اساسی و نهاده های بخش کشاورزی انجام شده است و با قیمت ارز مبادله ای این رقم حدود ۱۸ هزار میلیارد تومان می شود که اگر این مبلغ در بخش کشاورزی کشور تزریق می شد، می توانست این بخش را متحول کند. امسال نیز قرار است مبلغ ۱۲ میلیارد دلار (با ارز مبادله ای به رقم ۲۵ تا ۳۰ هزار میلیارد تومان) واردات انجام شود، اما باید بدانیم که همیشه ساده ترین راه بهترین راه نیست. در حال حاضر با فروش هر بشکه نفت، ۱۲۰ دلار درآمد نصیب کشور می شود، اما اگر صادرات بخش کشاورزی توسعه یابد، می توان با صادرات معادل هر بشکه رب گوجه فرنگی ۴۰۰ دلار و حبوبات یک هزار دلار برای کشور ارزآوری کرد، در حالی که محصولاتی هم چون زعفران و پسته ارزآوری خوبی برای کشور به همراه دارد. لازم است کسانی که در حوزه تصمیم گیری کشور قرار دارند، بخش کشاورزی را با ۴ میلیون و ۴۰۰ هزار بهره برداری در نظر بگیرند که کمک به این بخش رشد شتابان بخش کشاورزی را در تولید و صادرات به همراه خواهد داشت.

در سال ۸۹ قانون افزایش بهره وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی تصویب شد، بنا بر این دولت مکلف است ظرف مدت برنامه پنج ساله توسعه توانمندسازی تشکلهای، قانون انتزاع را در بخش کشاورزی اجرایی کند تا این بخش متحول شود.

۵ توصیه فائو به کشورها

برای از بین بردن گرسنگی در جهان

مهم در راستای دستیابی به هدفی بزرگتر و ضروری تر محسوب می شود.

تضمین حق تمام افراد در دستیابی به غذا و مقابله با گرسنگی نخستین گام رد راستای ایجاد توسعه پایدار در جهان و تحقق دیگر اهداف توسعه هزاره محسوب می شود.

از بین بردن گرسنگی همان چیزی است که ما به آن نیاز داریم و باید برای تحقق آن تلاش کنیم. در این راستا باید به پنج عنصر مهم توجه داشته باشیم. اول، دستیابی کافی به غذا در تمام مناطق است.

دوم، توجه به وضعیت کودکان زیر دو سال است. سوم، پایدار ساختن نظام های غذایی است. چهارم، افزایش صددرصدی بهره وری و درآمد کشاورزان خرده پاست. پنجم، به صفر رساندن ضایعات مواد غذایی است.

در روز جهانی غذا، ما یک پیام ساده ولی مهم را داریم که می تواند تلاش های ما برای پایان دادن به گرسنگی را تقویت کند:

«سلامتی انسان ها در گرو نظام های غذایی سالم». نظام های غذایی کارآمد و پایداری که به خوبی مدیریت شوند می توانند یک رژیم غذایی متنوع و مغذی را ارائه دهند که ما برای پایان دادن گرسنگی و سوء تغذیه به آن نیازمندیم. در عین حال، اینگونه نظام های غذایی منابع طبیعی ما را حفظ می کنند.

سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد در روز جهانی غذا ۵ توصیه برای از بین بردن گرسنگی ارائه کرد.

در پیام خوزه گرازانو داسیلوا، که در همایش روز جهانی غذا که توسط نماینده اش در ایران قرائت شد آمده است:

امروز ما می توانیم کاهش شمار افرادی را که از گرسنگی رنج می برند جشن بگیریم. در سال ۲۰۱۲ شمار افرادی که از گرسنگی رنج می بردند ۸۷۰ میلیون نفر بود، اما در سال جاری این رقم به ۸۴۰ میلیون نفر رسیده است.

به عبارت دیگر، ۳۰ میلیون نفر از تعداد افراد گرسنه در جهان کاسته شده است اما ما نباید فراموش کنیم که ۱۲ درصد از جمعیت جهان هنوز در قرن ۲۱ از گرسنگی رنج می برد.

این به آن معناست که از هر ۸ انسان یک نفر با مشکل گرسنگی روبه روست. بنابراین، در حالی که کاهش شمار گرسنگان جهان را جشن می گیریم باید تلاش بیشتری به عمل آوریم.

تلاش های دو سال گذشته نشان می دهد که ما می توانیم به اهداف توسعه هزاره دست یابیم و شمار گرسنگان را در فاصله ۱۹۹۰ تا ۲۰۵۰ به نصف کاهش دهیم. ۶۲ کشور از ۱۲۸ کشور در حال توسعه توانسته اند با کمک فائو این اهداف را محقق کنند. این اقدام یک گام

پیش بینی وزارت جهاد کشاورزی منتشر شد

ضریب خودکفایی شکر: ۴۸ درصد

دولت نهم و دهم با اندیشه های مبهم و سیاست های ناکارآمد کاری کردند که تولید چغندر قند که در سال ۱۳۸۵ به مرز ۷ میلیون تن رسیده بود دوباره راه سرآزیری را طی کرده و به حدود ۳/۲ میلیون تن رسیده است. باتوجه به کاهش تولید چغندر و سهم شکر تولیدشده از این محصول است که ضریب خودکفایی در این محصول روندی نزولی طی کرده به کمتر از ۵۰ درصد رسیده است.

محمدرضا درگاهی مدیرکل دفتر پنبه و دانه های روغنی وزارت جهاد کشاورزی در این باره گفته است: امسال تولید چغندر قند حدود ۲۱ درصد کاهش و تولید نیشکر حدود ۲۳ درصد افزایش می یابد که باتوجه به استحصال حدود یک میلیون تن شکر سفید از این محصولات، میزان خودکفایی شکر در سال ۹۲ حدود ۴۸ درصد است. برداشت چغندر قند از نیمه دوم شهریور ماه سال جاری آغاز شده و تاکنون حدود ۱/۹ میلیون تن چغندر قند برداشت و به کارخانه های کشور تحویل داده شده است. همچنین برداشت نیشکر از نیمه دوم مهر ماه آغاز شده و تاکنون ۹۳۹ هزار و ۶۵۴ تن نیشکر با عملکرد حدود ۷۰ تن در هکتار برداشت و تحویل کارخانه های نیشکری شده است.

در سال جاری حدود ۳/۲ میلیون تن چغندر قند با عملکرد بیش از ۴۰ تن در هکتار از سطح زیرکشتی بالغ بر ۸۰ هزار هکتار برداشت و به کارخانه های قند کشور تحویل داده می شود و در مقایسه با سال قبل که حدود ۴/۰۷ میلیون تن چغندر قند تولید شد معادل ۲۱/۳ درصد کاهش تولید خواهیم داشت.

مدیرکل دفتر پنبه و دانه های روغنی وزارت جهاد کشاورزی ادامه داد: برآوردها نشان می دهد در سال زراعی جاری حدود هفت میلیون تن نیشکر با عملکرد بالای ۷۰ تن در هکتار از سطح زیرکشتی بالغ بر ۸۸ هزار هکتار برداشت و به کارخانه های نیشکری تحویل داده شود که در مقایسه با سال قبل که حدود ۵/۷ میلیون تن برداشت شده بود ۲۳ درصد افزایش تولید داریم. در سال جاری میزان شکر استحصالی از چغندر قند حدود ۴۰۴ هزار تن و میزان شکر نیشکری حدود ۶۳۰ هزار تن برآورد می شود که مجموعاً به یک میلیون تن شکر سفید می رسد که این میزان تولید نشان می دهد در مقایسه با سال گذشته که حدود یک میلیون و ۱۲۴ هزار تن شکر سفید تولید شد، تولید شکر در سال جاری پنج درصد کاهش یافت.

در حال حاضر مصرف شکر در کشور حدود ۲۱۰۰ هزار تن است که باتوجه به میزان تولید امسال به واردات حدود یک میلیون و ۱۳۰ هزار تن شکر نیاز داریم.

در سال زراعی گذشته قیمت تضمینی چغندر قند کیلویی ۱۳۵ تومان بود که در ادامه با پیگیری های وزارت جهاد کشاورزی حدود ۳۰ تومان به عنوان هزینه حمل و نقل به قیمت هر کیلوگرم از این محصول اضافه شد اما باتوجه به تصویب و اعلام دیرهنگام این افزایش قیمت، تأثیر چندانی در افزایش سطح زیرکشت این محصول مشاهده نشد.

در سال زراعی جاری نیز نرخ خرید تضمینی چغندر قند کیلویی ۲۱۰ تومان اعلام شده که با وجود این شرایط نمی توان سال پیش روی زراعی نیز برای این محصول چندان مناسب توصیف کرد.

وی اظهار امیدواری کرد مکاتبات متعدد وزارت جهاد کشاورزی برای افزودن حدود ۴۰ تومان به نرخ خرید تضمینی مصوب چغندر قند به عنوان هزینه حمل و نقل بتواند در افزایش انگیزه کشاورزان و نهایتاً افزایش سطح زیرکشت و تولید چغندر قند مؤثر باشد.

دلایل پایین بودن سرمایه گذاری

در کشاورزی ایران

ادوات کشاورزی

ماشین آلات کشاورزی بخش دیگری است که اگر ناکارآمد باشد سرمایه گذار بخش زراعی را ناکام خواهد گذاشت. از سوی دیگر عوامل تولید نیز باید به نحوی باشد، تا سرمایه گذار را در ادامه مسیر همراهی کند. ضریب مکانیزاسیون کشاورزی اگر در بخش تولید پایین باشد، سرمایه گذار بخش کشاورزی را به سر منزل مقصود نمی رساند. ضریب مکانیزاسیون در کشور براساس برنامه چهارم پیش نرفت، قرار بود ضریب استفاده از ماشین و ضریب مکانیزاسیون تا پایان برنامه چهارم به ۱/۲ اسب بخار در هکتار برسد که نرسید، اما این رقم در حال حاضر حدود ۱/۴ اسب بخار در هکتار است و باید تا پایان برنامه پنجم توسعه به ۱/۵ اسب بخار در هکتار برسد.

ضریب مکانیزاسیون در کشور با عقب ماندگی همراه است و دلیل اصلی آن نبود ماشین آلات و ادوات کشاورزی مناسب و زمین های خرد کشاورزی است. نبود سامانه های مناسب آبیاری هم تولید را برای کشاورزی به صرفه نمی کند، زیرا میزان تولید باید به ازای میزان آب مصرفی باشد، به دلیل مجهز نبودن زمین های کشاورزی کشور به سامانه های آبیاری نوین، مصرف آب در کشاورزی ایران بالا است.

اکنون تنها ۱۰ درصد از زمین های کشاورزی کشور به آبیاری نوین مجهز است، تولیدکنندگان همواره با کمبود آب مواجهند، اگرچه کشور ایران ذاتاً خشک است و متوسط بارش ۲۳۰ میلی متر است. ۹۰ درصد آب در بخش کشاورزی استفاده می شود و این در صورتی که آب مصرفی به قیمت واقعی که قطعاً در آینده عملی خواهد شد، انجام شود، سودی برای تولیدکننده عاید نخواهد کرد.

حذف یارانه ها و آماده نبودن بسترهای اقتصادی

از سوی دیگر حذف یارانه ها در بخش کشاورزی بدون فراهم شدن بستر لازم تولید انگیزه های سرمایه گذاری را کمتر می کند. در کشورهای عضو سازمان توسعه همکاری های اقتصادی که ۴۷ کشور عضو هستند، حمایت بسیار مناسبی از بخش کشاورزی می شود، حال اینکه در کشور ما بدون فراهم شدن بسترهای مناسب تولید، یارانه این بخش را حذف می کنند و براساس قانون هدفمندی یارانه ها که ۳۰ درصد باید به بخش تولید داده می شد، را نمی دهند و همه این ها عاملی است که سرمایه گذاری در بخش کشاورزی بسیار کم رنگ شود.

مقاومت سرمایه گذاران خارجی

به دلیل مسائل سیاسی

از سوی دیگر مقاومت جدی در سرمایه گذاری خارجی وجود دارد، سرمایه گذاران خارجی به دلیل تحریم و بالا بودن ریسک سرمایه گذاری که به دلایل سیاسی طی سال های اخیر به وجود آمده است، حاضر به سرمایه گذاری در کشور و به ویژه در بخش کشاورزی نیستند. در این میان برخی کشورهای خارجی نیز که برای سرمایه گذاری در بخش کشاورزی اعلام آمادگی می کنند، با مخالفت داخلی روبه رو می شوند.

مخالفان می گویند: ظرفیت های زیاد، وجود بیش از ۱۵۰ هزار فارغ التحصیل کشاورزی جویای کار، کارگر بیکار و انرژی ارزان دلیل مخالفت با حضور سرمایه گذار خارجی در بخش کشاورزی ایران است، اما موافقان گویند حضور سرمایه گذار خارجی باعث ایجاد رقابت و ورود فناوری نوین به کشاورزی ایران و افزایش صادرات خواهد شد.

اخیراً کشور قطر برای سرمایه گذاری در بخش کشاورزی ایران اعلام آمادگی کرده بود، اما مخالفت های داخلی مانع از اجرای این سرمایه گذاری شد. البته سرمایه گذاری خارجی هم باید در قالب اصول و چارچوب مطالعه شده باشد که برای بخش کشاورزی و اقتصاد کشور مفید باشد و گرنه سرمایه گذاری های غیرمنطقی نتیجه ای جز به تاراج رفتن سرمایه کشور نخواهد داشت.

سرمایه گذاری بخش کشاورزی بیشتر از ۴ درصد نیست، در حالی که امنیت غذایی ۷۶ میلیون ایرانی به این بخش وابسته است. علاوه بر آن کشاورزی می تواند در رشد اقتصاد تأثیر داشته باشد، اما دلیل سرمایه گذاری پایین در بخش کشاورزی چیست؟ مسؤولان و کارشناسان مشکل امروز بخش کشاورزی را کمبود سرمایه گذاری می دانند، به طوری که رییس جمهور نیز در کنگره سراسری خانه کشاورز به اندک بودن سرمایه گذاری در بخش کشاورزی اشاره کرد و آن را مشکل عمده برای این بخش دانست، اما دلیل پایین بودن سرمایه گذاری در بخش کشاورزی چیست؟ چرا سرمایه گذاران تمایل کمتری دارند، در این بخش سرمایه گذاری کنند؟

تولید در بخش کشاورزی با تغییر شرایط آب و هوایی گره خورده و با کمترین تنش های محیطی محصول تحت تأثیر قرار می گیرد، شرایط طبیعی، سرما، گرما، تگرگ، باران های شدید و سیل هر کدام از این ها می تواند تولید را از بین ببرد، برنامه ریزی کشاورزی نمی تواند خیلی دقیق باشد، زیرا تولید در محیط بسته نیست، بلکه در محیط باز که عوامل تأثیرگذار هم که قابل کنترل نیستند، انجام می شود.

از سوی دیگر سرمایه گذاری در بخش کشاورزی زود بازده نیست، حداقل در بخش زراعت یک سال و در بخش های باغبانی و شیلات چندین سال برای بازگشت سرمایه و سود زمان لازم است و سرمایه گذار عجز حوصله بازگشت سرمایه دراز مدت را ندارد. حتی به همین دلیل است که بانک ها نیز تسهیلات را بیشتر به غیر از بخش کشاورزی می دهند، زیرا مثلاً بازپرداخت وام بانک ها توسط بخش صنعت، تجار و واردکنندگان سریع تر انجام می شود و ریسک کمتری نسبت به بخش کشاورزی دارد.

بیمه

بیمه همواره به عنوان سوپاپ اطمینان تولید و کاهش ریسک تولید به شمار می رود، اما در بخش کشاورزی بیمه محصولات کشاورزی جایگاه خاصی ندارد، همواره اعتبارات بیمه کمتر از نیاز کشاورزان بوده و آن هم به درستی پرداخت نشده است، مثلاً امسال در حالی که به گفته کارشناسان نیاز بیمه کشاورزان ۷۵۰ میلیارد تومان است، در بودجه سال ۹۲ بیش از ۱۵۰ میلیارد تومان تصویب نشد.

اگر چه به تازگی مبلغ ۲۰۰ میلیارد تومان اضافه شده است، اما همچنان در مجموع به نصف نیاز این بخش نمی رسد، بنابراین کشاورزی که در طول سال با تمام شرایط نامساعد آب و هوایی، خشکی، سرما، گرما، بی آبی، تگرگ، تولید می کند، یعنی سرمایه های خود را در وسط بیابان رها کرده است و اگر از سوی دولت بیمه نشود، ریسک سرمایه گذاری بسیار بالا خواهد رفت.

شرایط نامناسب زنجیره های تولید

سرمایه گذاری در بخش کشاورزی نیازمند ارتقاء تمام زنجیره های مربوط به آن است. اگر بخواهیم سرمایه گذاری در بخش کشاورزی سودآور باشد، باید صنایع تبدیلی نیز به اندازه ای رشد کند، تا با تولید همسو شود. وجود صنایع تبدیلی کافی می تواند محصولات کشاورزی به ویژه با انبارداری کمتر را برای تمام سال متعادل کند، نوسان های عرضه و قیمت محصولات کشاورزی مهم ترین مشکل سرمایه گذاران است که نمی توانند پیش بینی درستی از سود داشته باشند، منحنی تار عنکبوتی در اقتصاد کشورهای در حال توسعه هم به همین دلیل است.

درآمد اندک کشاورزان به دلیل مشکلات بازار

درآمد کشاورزی به دلیل مشکلات بازار، اندک و غیر قابل پیش بینی است، قیمت ها ثابت ندارد و مدام در حال تغییر است و سود اصلی این نوسان به جیب دلان می رود نه کشاورزان و به همین دلیل طی سال های گذشته سرمایه گذاری در بخش بازار محصولات کشاورزی نسبت به تولید رشد بیشتری داشته است.

رغبت کشاورزان به فروش اراضی کشاورزی

کشاورزی ایران روزگارش ناخوش است و بیماری‌اش هر روز بیشتر و درمان آن سخت‌تر می‌شود. این بیمار که اگر توانا شود می‌تواند ایران را نجات دهد، هر روز عضوی از اعضایش را از دست می‌دهد. مدیرکل اراضی کشاورزی استان آذربایجان غربی در آبان‌ماه به یکی از دردهای این بخش اشاره کرد که در سراسر کشور موارد مشابهی دارد. گلایه‌های او را در ادامه می‌خوانید:

افزایش مهاجرت و حاشیه‌نشینی در محدوده شهرها باعث توسعه شهرنشینی شده که یکی از مهم‌ترین عوامل تخریب اراضی کشاورزی محسوب می‌شود. ازران بودن قیمت اراضی کشاورزی نسبت به زمین‌های شهری و ازدیاد تقاضا برای اجرای طرح‌های صنعتی، تولیدی و کشاورزی در این اراضی توسط سرمایه‌گذاران باعث تفکیک و قطعه بندی اراضی کشاورزی به قطعات کوچک و در نتیجه از بین رفتن اراضی کشاورزی شده است. ایجاد طرح‌های مذکور در شهرک‌های صنعتی و در اراضی کم‌بازده به صورت منسجم و همچنین برخورد قانونی با افراد سودجو که تغییر کاربری‌های غیرمجاز را طراحی و اجرا می‌کنند نقش مؤثری در حفظ کاربری اراضی کشاورزی دارد. ادامه روند از

بین رفتن تدریجی اراضی کشاورزی اعم از زراعی و باغی استان به معنای این است که در آینده نزدیک پایداری تولید و اقتصاد کشاورزی در راستای رسیدن به خودکفایی با مخاطره همراه خواهد شد. صدور حکم تخریب ساخت و سازهای غیرمجاز برعلیه عاملین روندی طولانی دارد، درحالی‌که شهرداری‌ها و اداره‌های راه و شهرسازی در بسیاری از این موارد نیاز به طرح دعوی نداشته و مستقیماً می‌توانند اقدام کنند. در این راستا جهادکشاورزی استان برای تعداد ۲۹۳۰ پرونده در مراجع قضایی طرح دعوی کرده که تاکنون به تعداد ۹۴ مورد پرونده رأی قطعی قلع و قمع صادر

شده و به تدریج بقیه احکام هم اجرا خواهند شد. در سال‌های اخیر به‌علت بالابودن هزینه‌های جاری کشاورزان در کاشت و برداشت محصولات زراعی و باغی و پایین بودن درآمد کشاورزان نسبت به هزینه کرد آنها، رغبت کشاورزان برای فروش اراضی کشاورزی افزایش یافته است. اگر از طرف دولت و مراجع ذیربط در راستای کاهش هزینه‌های تولید و قیمت تمام شده محصول به منظور افزایش بهره‌وری کشاورزان مساعدت بیشتری صورت گیرد می‌توان امیدوار بود که انگیزه فعالیت و رقابت در کشاورزان بیشتر شود و روند سرعت تغییر کاربری اراضی کشاورزی کاهش یابد.

وزیر نیرو و خبر داد

بحران در ۲۹۰ دشت آبی کشور

وزیر نیرو با اشاره به اینکه ۲۹۰ دشت آبی کشور با وضعیت بحرانی کمبود آب مواجه هستند، گفت: سه راهکار اساسی برای مقابله با بحران کم‌آبی در کشور وجود دارد.

چیت‌چیان، وزیر نیرو با اشاره به اینکه هر ساله به تعداد چاه‌های موجود کشور افزوده شده است اظهار داشت: اما در مجموع برداشت آب از این چاه‌ها در حال کاهش است و کشاورزان با مشکل دسترسی به آب روبه‌رو هستند. آب چاه‌ها در دشت‌ها شور شده و با تخلیه شدن این آب‌ها در زمین موجب می‌شود که زمین‌ها نیز شور شود و دیگر امکان زراعت و کشاورزی در این زمین‌ها وجود ندارد و در حقیقت آب‌های شور، زمین‌های کشاورزی را با تهدید جدی مواجه کرده است.

چیت‌چیان با بیان اینکه منابع آب‌های زیرزمینی به دو بخش ایستا و پویا تقسیم می‌شوند، بیان داشت: ذخایر استاتیک ذخایری هستند که آبی جایگزین آنها نمی‌شود و در حال حاضر ۱۰۰ میلیارد متر مکعب از این آب‌ها تخلیه شده که امکان بازگشت آنها وجود ندارد.

وی به راهکار و چاره حل مشکل آب در کشور اشاره کرد و گفت: کشاورزان باید با همکاری دولت جلوی افرادی را که به‌صورت غیرقانونی اقدام به حفر چاه می‌کنند بگیرند تا برابر قانون با آنها برخورد شود و در غیراین صورت ضررکننده کشاورزان هستند. وی راه‌حل دیگر کشاورزان را مدیریت و صرفه‌جویی مصرف آب دانست و افزود: اصلاح الگوی کشت، تغییر روش‌های آبیاری و استفاده از سیستم تحت فشار و بارانی و نیز کشت

گلخانه‌ای را از جمله راه‌هایی است که می‌تواند مصرف آب را کاهش داده و نیز موجب افزایش درآمد کشاورزان شود تا در نهایت نیز با سودآوری سفره‌های آبی نیز غنی شوند. به گفته چیت‌چیان در حال حاضر وضعیت دریاچه ارومیه و بسیاری از تالاب‌ها با مشکل جدی مواجه است و اکنون ۲۹۰ دشت از ۶۰۹ دشت کشور وضعیت بحرانی مانند دریاچه ارومیه دارند، اما به دلیل اینکه در زیرزمین بوده مشاهده نمی‌شوند.

وزیر نیرو با ابراز امیدواری از ورود و همکاری تشکلهای مردمی اتاق‌ها و کشاورزان تصریح کرد: امیدواریم با کمک همه تشکلهای این روند اصلاح شود، تا از خطر عدم وجود آب در بسترهای زیرزمینی رها شویم و در نهایت حیات در جوامع شهری و روستایی ادامه یابد.

افزایش بودجه بخش کشاورزی در بودجه ۹۳

معاون برنامه‌ریزی نظارت و راهبردی رییس‌جمهور با بیان اینکه بودجه سال آینده یک ماه دیگر به مجلس می‌رود، گفت: نظرات نمایندگان کشاورزان در اعتبار بخش کشاورزی در بودجه ۹۳ قانون برنامه ششم لحاظ می‌شود.

محمدباقر نوبخت امروز در چهارمین کنگره سراسری خانه کشاورز اظهار داشت: ظرف یک ماه آینده لایحه بودجه سال ۹۳ از سوی دولت تقدیم مجلس

می‌شود. معاون برنامه‌ریزی نظارت و راهبردی رییس‌جمهور با بیان اینکه برای دریافت دیدگاه و نظرات نمایندگان جامعه کشاورزان حاضر شده است، گفت: نظرات و دیدگاه‌های شما در تبیین و ترسیم برنامه مؤثر بوده و در بودجه سال آینده ۹۳ لحاظ می‌شود. در عین حال آن بخش از نقطه نظرات و دیدگاهی که بتواند در قالب برنامه ششم توسعه که سال آینده باید در قالب لایحه مربوطه تبیین شود استفاده

می‌شود. حضور ایشان در این کنگره برای قدردانی خدمات عیسی کلانتری به‌عنوان رییس‌خانه کشاورز و عضو مرکز تحقیقات استراتژیک و همچنین جامعه کشاورزان است که در زمینه تأمین امنیت غذایی کشور تلاش می‌کنند.

معاون برنامه‌ریزی و وزارت راهبردی رییس‌جمهور ضمن استماع نظرات کشاورزان پیشنهادات مکتوب آنها را برای بررسی بیشتر اخذ کرد.

لزوم حمایت از تولید شکر به جای واردات

رییس مجمع ملی تشکلهای کشاورزی گفت: دولت یارانه ۵۰ درصدی حق بیمه را که قبلاً برای یک هکتار زمین نیشکر پرداخت می‌کرد، حذف کرد و کشاورز مجبور است برای بیمه یک هکتار محصول نیشکر ۱۶۰ هزار تومان پرداخت کند.

مسعود اسدی با اعلام این خبر اظهار داشت: درحالی که کشاورزان توانایی پرداخت حق بیمه یارانه‌دار محصولات کشاورزی را ندارند، دولت یارانه ۵۰ درصدی حق بیمه را که قبلاً پرداخت می‌کرد، حذف کرده است.

شاید این اقدام به دلیل بدهی ۳ هزار میلیارد تومانی دولت به صندوق بیمه محصولات کشاورزی باشد که صندوق با کسری شدید مالی مواجه است. چنین اقدامی از سوی دولت صنعت نیشکر کشور را که سالانه ۱۰۰ هزار هکتار توسط کشاورزان کشت می‌شود، به نابودی می‌کشاند. دستورالعمل و تعرفه جدید بیمه محصول نیشکر ۱۰ روز پیش توسط صندوق بیمه محصولات کشاورزی اعلام شده است.

رییس مجمع ملی تشکلهای کشاورزی گفت: همچنین در این دستورالعمل صندوق تقسیم حق بیمه را نیز برداشته است و باید به‌صورت نقدی از سوی کشاورزان پرداخت شود.

وی ادامه داد: بیم آن می‌رود که این اقدام دولت مبنایی برای برداشتن بیمه سایر محصولات کشاورزی نیز باشد.

رییس مجمع ملی تشکلهای کشاورزی تصریح کرد: نیشکر محصول استراتژیک است و انتظار حمایت بیشتری از تولیدکنندگان این محصول است.

به گزارش فارس سالانه ۵۰۰ هزار تا یک میلیون تن شکر وارد کشور می‌شود.

معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور:

چشم امید دولت به کشاورزان است

معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور با بیان اینکه دولت در تأمین امنیت غذایی جامعه به کشاورزان امیدوار است، گفت: مطالبات و توقعات این بخش در لایحه بودجه ۹۳ و قانون پنجم منعکس خواهد شد.

محمدباقر نوبخت در کنگره کشاورزی در خانه کشاورز با بیان اینکه چشم امید دولت به کشاورزان است، اظهار کرد: جمعیت حدود ۷۶ میلیون ایرانی نیازمند انرژی غذایی ایران است که باید از محصولات کشاورزی تولید شده در این بخش تأمین شود.

وی با بیان اینکه مطالعات در برنامه چهارم نشان می‌دهد که ضریب وابستگی از ۲۶ به ۴۵/۵ درصد در فاصله سال‌های ۸۳ تا ۸۸ افزایش یافته است، افزود: این بدان معناست که خودکفایی از حدود ۵۵ به ۴۴ درصد کاهش یافته است.

وی با اشاره به اینکه دولت تدبیر و امید برای رفاه مردم بر تأمین امنیت غذایی تأکید زیاد دارد، بیان کرد: این هدف جز از صنعت کشاورزی نمی‌تواند تأمین شود و تحقق یابد. معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور با اشاره به اینکه دولت توقع یکسویه از کشاورزان ندارد، گفت: همان‌طور که ما می‌خواهیم آنها دولت را در اهدافش پشتیبانی کنند آنها می‌توانند خواستار برطرف شدن موانع و نیازهایشان باشند.

نوبخت با بیان اینکه کشاورزان می‌توانند تمامی توقعات و انتظارات خود از دولت را اعلام کنند، گفت: تمام تلاش خود را خواهیم کرد تا توقعات آنها را در لایحه بودجه ۹۳ و قانون پنجم منعکس کنیم.

آنکه می گفت «از بین برو» برکنار شد

صنعت قند ماند، اورفت

صنعتی سالهای اخیر فعالیت کرده یا اخبار آن را پیگیری می کنند رفتار و گفتار آقای محمدصادق مفتاح را هرگز از یاد نخواهند برد. وی در سالهای گذشته در مقام معاون وزیر تصمیم های پرشماری درباره بازرگانی خارجی و داخلی اتخاذ کرده است که به دلایل گوناگون به نفع تولید داخلی نبوده است. تصمیم گیری های وی و سخنان این مقام سابق وزارت بازرگانی (سابق) و وزارت صنعت، معدن و تجارت درباره صنعت قندوشکر متأسفانه هرگز با اقبال متخصصان و کارشناسان و مدیران این صنعت مواجه نشد و اقدام های او که خواسته یا ناخواسته به تضعیف صنعت داخل منجر شد در ذهن خانواده بزرگ صنعت بر جای خواهد ماند.

یکی از ناگوارترین ادعاهای این مسؤول سابق وزارت بازرگانی در گفت و گو با روزنامه اعتماد مورخ ۱۳۸۷/۷/۲۵ است که با صراحت بی نظیری می گوید: «صنعت قندوشکر تنبل شده» و در پاسخ به این پرسش خبرنگار روزنامه یادشده که می گوید: «... با این وضعیت صنعت قندوشکر از بین می رود» می گوید: «از بین برود» و وقتی با تعجب خبرنگار مواجه می شود می گوید: «نیروهای این کارخانه ها جابه جا می شوند».

اکنون که ۵ سال از آن حرف ها گذشته و صنعت قندوشکر با همه بی مبری های افرادی که همانند آقای مفتاح فکر می کردند پابرجا مانده است، باید گفت که بهتر است به جای سخنان غیرکارشناسی با مسایل ملی و مرتبط با کشاورزان زحمتکش مسؤلانه و در حد سواد و دانش خود حرف بزنیم، هیچ دلیلی ندارد که اشخاص در تمامی موارد اظهار نظر کنند و خود را علامه دهر بدانند. سخنان عجیب این مقام سابق در موضوع قندوشکر در ذهن ها برجای مانده است به طوری که معاون امور زیربنایی مرکز پژوهش های مجلس نیز در تیرماه امسال با استناد به آن حرف ها و تصمیم های مخرب در صنعت شکر گفت: «سال ۱۳۸۵ تولید شکر به ۱/۳ میلیون تن رسید که ناگهان ۲/۵ میلیون تن شکر وارد کردیم. آن سال کارخانه های قند چغندر کشاورزان را نخریدند چون شکر روی دست آن ها مانده بود. سال بعد کشاورزان چغندر قند نکاشتند و بخش بزرگی از خوراکی دام که از ماس چغندر قند و نیسکر به دست می آمد از دست رفت یعنی نزدیک ۹۶۰ هزار تن بود که به ۲۰۰ هزار تن کاهش یافت.»

امیدواریم که مسؤلان دولتی که در حال حاضر فعالیت می کنند و آنهایی که بعدها می آیند در دوران تصدی خود گونه ای عمل کنند که از آن ها به کارآمدی ذکر شود.

صنعت قند و شکر تنبل شده است

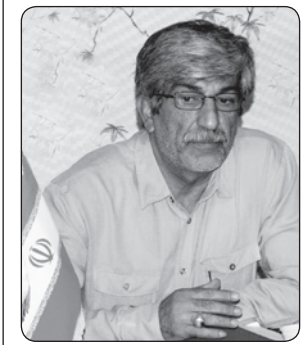
معاون وزیر بازرگانی در گفت و گو با اعتماد:

رجایی: سرمایه های ملی قربانی سیاست بازی

حاجی رجایی، معاون وزیر بازرگانی، در گفت و گو با اعتماد، اظهار داشت که صنعت قند و شکر در ایران در شرایطی قرار دارد که به واسطه بازنشستگی مدیران ارشد و فقدان سرمایه های ملی، در معرض خطر جدی قرار گرفته است. او افزود که سیاست های نادرست دولتی در زمینه بازرگانی، به تضعیف این صنعت منجر شده است.

رجایی در ادامه بیان کرد که در سالهای اخیر، بخش های مهمی از صنعت قند و شکر، به دلیل فقدان سرمایه های ملی و عدم توجه به تحقیقات و توسعه، در معرض خطر جدی قرار گرفته است. او افزود که سیاست های نادرست دولتی در زمینه بازرگانی، به تضعیف این صنعت منجر شده است.

او همچنین اشاره کرد که در سالهای اخیر، بخش های مهمی از صنعت قند و شکر، به دلیل فقدان سرمایه های ملی و عدم توجه به تحقیقات و توسعه، در معرض خطر جدی قرار گرفته است. او افزود که سیاست های نادرست دولتی در زمینه بازرگانی، به تضعیف این صنعت منجر شده است.

شرکت کشت و صنعت نیشکر امیر کبیر واحد برتر صنایع غذایی استان خوزستان

نیشکر امیر کبیر با هدف ارتقاء مستمر کیفیت محصول و افزایش سهم بازار با تکیه بر همت کارکنان پر تلاش خود توانست با استقرار استانداردهای معتبر جهانی در قالب سیستم مدیریت یکپارچه IMS و همچنین پیاده سازی سیستم مدیریت ایمنی مواد غذایی ISO 22000 و بهره مندی از امکانات مناسب آزمایشگاهی به این موفقیت ارزنده دست یابد. وی خاطرنشان کرد: این شرکت در سال گذشته نیز براساس همین خط مشی به عنوان نخستین شرکت نیشکری موفق به کسب گواهینامه بین المللی FDA از سازمان غذا و داروی آمریکا و گواهینامه بین المللی صادرات اتحادیه اروپا CE گردید. همچنین در سال گذشته این شرکت موفق شد گواهینامه رعایت حقوق مصرف کنندگان برای محصول شکر سفید درجه یک را از سازمان صنعت، معدن و تجارت اخذ کند.

در جریان برگزاری مراسم روز جهانی غذا و در حضور جمعی از مسؤلین استانی و مدیران صنایع غذایی، از شرکت کشت و صنعت نیشکر امیر کبیر به عنوان واحد نمونه صنایع غذایی استان خوزستان تجلیل شد. محمد فتاحی معاون مدیرعامل این شرکت در این باره گفت: شرکت کشت و صنعت نیشکر امیر کبیر با مساحتی بالغ بر ۱۲ هزار هکتار با ظرفیت اسمی تولید سالانه یک میلیون تن نیشکر، ۱۰۰ هزار تن شکر خام و ۱۷۵ هزار تن شکر سفید با ایجاد اشتغال برای بیش از ۲ هزار نفر به طور مستقیم و قریب به همین تعداد به طور غیرمستقیم، نقش عمده ای در رونق اقتصادی و اشتغال پایدار در استان خوزستان دارد. فتاحی معاون مدیرعامل افزود: شرکت کشت و صنعت

سخنگوی ستاد تنظیم بازار:

آیین نامه های طرح انتزاع در حال تدوین است

طرح انتزاع بعد از ابلاغ بودجه سال ۱۳۹۳ و تدوین آیین نامه های آن اجرا می شود.

علی پورکاوه، سخنگوی ستاد تنظیم بازار درباره اجرای طرح انتزاع اظهار کرد: آیین نامه های این طرح در حال تدوین است.

کارگروهی در دولت برای بررسی جوانب طرح انتزاع تشکیل شده و به زودی درباره آن تصمیم جامعی گرفته خواهد شد.

او با تأکید بر اینکه اجرای طرح انتزاع مصوبه مجلس بوده و اجرائی آن قطعی است، خاطر نشان کرد: ولی احتمال اجرای آن بعد از ابلاغ بودجه وجود دارد.

سخنگوی ستاد تنظیم بازار با بیان اینکه قانونگذار زمان اجرائی شدن طرح انتزاع را مطرح نکرده است، بیان کرد: از این رو تا پایان یافتن تدوین آیین نامه های این طرح قانون اجرائی نمی شود.

براساس قانون انتزاع یا همان قانون تمرکز وظایف بازرگانی، قیمت گذاری و تنظیم بازار نهادهای دامی، گندم، شکر خام و لبنیات باید به وزارت جهاد کشاورزی واگذار شود ولی با توجه به مشکلات موجود آمده در بازار این کالاهای اساسی و استراتژیک، به گفته کارشناسان حوزه کشاورزی به نظر می رسد این واگذاری ها از سوی وزارت صنعت، معدن و تجارت در این زمینه انجام شده است.

اسماعیل عباسپور، مدیرکل بازرگانی وزارت جهاد کشاورزی پیش تر درباره قانون انتزاع اعلام کرد که این مسئله در جلسسه های گذشته ستاد تنظیم بازار و با حضور نمایندگان وزارت جهاد کشاورزی اعلام شده بود.

به گفته وی تا زمانی که امکانات و اعتبارات لازم و پیش بینی شده در قانون تمرکز وظایف بازرگانی کشاورزی به وظایف آن نیز قابلیت واگذاری ندارد و تاکنون نیز هیچ اعتبار و امکاناتی برای واگذاری به وزارت جهاد کشاورزی ابلاغ نشده است.

وی همچنین یکی از بخش های مهم در قانون تمرکز وظایف بازرگانی بخش کشاورزی را واگذاری شرکت پشتیبانی امور دام دانست و گفت: براساس قانون این شرکت باید به وزارت جهاد کشاورزی بازگردد.

مهانامه شکر

انجمن صنفی کارخانهای قند و شکر ایران

زیر نظر شورای نویسندگان

تلفن و نمابر: ۸۸۹۶۹۰۵۵ - ۸۸۹۶۹۹۰۳

نشانی: تهران - میدان دکتر فاطمی - خیابان شهید گمنام - شماره ۱۴